

Mitä opin ja miten ajatteluni on kehittynyt:

- Taide ja keho voivat olla tärkeitä osia oppimisessa
- Jos joku asia tuntuu mahdottomalta, este on omassa näkökyvyssäni
- Yhteyden ja turvan rakentamiseen kannattaa varata aikaa, jos halutaan saada aikaan hyvää tulosta
- Intuitiota voi ja kannattaa kuunnella, erityisen tärkeää tämä on siksi, että tarvitsemme ihmiskuntana uudenlaista ajattelua
- Lisää rohkeutta ottaa osin uusia ja osin tuttuja toisenlaisia menetelmiä opetukseen
- Omaan raskaaseen elämäntilanteeseen uusia näkökulmia
- Rakkaus ja välittäminen ovat tärkeitä asioita työelämässäkin

Maalasin kuvan siitä, mikä estää minua kokemusta onnellisuutta. Olen kuvassa surun ja huolten valtameressä pieni punainen tikku-ukko kasvot pohjaan päin yksin keskellä kuvaa. Mietin näkökulman muuttamista ja sitä, millaisen toisenlaisen kuvan voisin maalata, joka on yhtä totta metaforisesti. Huomasin, etten tosiasiallisesti ole yksin. On toisia ihmisiä, jotka välittävät. Mietin, että piirrän toisen uimarin. Pohdittuani asiaa piirsin kuvan tikku-ukolle jalkaterät ylöspäin ja kasvot kohden taivasta sekä merelle veneen, jossa on ystäviä. Muutetussa kuvassa tikku-ukko kelluu meren aalloilla, on ottamassa vain vähän omaa aikaansa ja palaa ystäviensä pariin kohta. Meri kantaa kellujaa ja tunnelma kuvassa on seesteinen. Meri, surut ja huolet ovat edelleen siinä, mutta niihin ei huku, eikä uimari ole yksin.

Digiopetuksen menetelmät kurssilla meidän piti tehdä lopputyö. Minä koin etäopettajuuden itselleni rankkana ja sain digikurssin opettajilta aiheen käsitellä etäopettamisen vaikeuden teemaa, joka kuitenkin voi olla useille muillekin opettajille ajankohtainen teema. Minulle tuli tilaa hengittää jo ihan siitä, että sain tutkia itselleni vaikeaa asiaa taiteen keinoin. Tästä jolivesta rohkaistuneena tein videoklipeistä noin kolmen minuutin videon, jossa näytin avoimesti tunteeni. Tämä on toiminut hyvänä keskustelunavaajana työyhteisössä.

Jokaisen uuden ryhmän olen aloittanut mindfulness- tai keskittymisharjoituksella, kutitellut opiskelijoiden kehokokemuksia ja olemme puhuneet heidän syvällisesti hyvinvoinnistaan.

Joliven koulutuksen rakenne, vapaus osallistua haluamallaan tapana anonymisti, kiinnostavat asiantuntijat Asta Raamin ohella, jotka ovat jakaneet omaa osaamistaan auliisti ja tasaveroisesti, on herättänyt minut pohtimaan meidän kouluttamisen tapoja ja rakenteita. Tulen varmasti tekemään opetuksessa ja koulutusrakenteissa muutoksia, mutta millaisia ne ovat, en tiedä vielä.

Olen saanut esihenkilöltäni luvan käydä tiimissä oppimisen pedagogiikkaa läpi jokaisen opettajan kanssa, hän rohkaisi minua antamaan tilaa omalla esimerkillä toisillekin muuntaa opetusta luennointimonologeista ja pohdintaryhmätöistä vähän luovempaan suuntaan erilaisten harjoitusten ja menetelmien kautta.

Itsekin tiedän, miten tärkeää on reflektoida ja pysähtyä tutkailemaan omaa oppimista ja löytää syy-seuraus suhde tietyn koulutukseen osallistumisen ja oman tekemisen välille. Sitä pitäisi varmaan tehdä itsekin strukturoidusti läpi koko elämän. Silti protestoin ja haluaisin jättää tilaa yllätyksille ja jollekin sellaiselle, minkä siemenen sain Jolivesta, ravinteita jostain

muusta impulssista ja joka itää omien kokemusten maaperässä ja tuottaa jotain sellaista,
mihin tämänhetkinen mielikuvitukseni ei vielä riitä